

NIET MEER ZO JONGE MAAR TOCH NIEUWE VINKENIER

We schrijven juli 2017.

Op dat ogenblik was ik actief als zaalvoetbalscheidsrechter in Sporthal Denderdal te Erembodegem.

Na mijn match of matches had ik de gewoonte om nog een kleine verfrissing tot mij te nemen in de cafetaria.

Op dat ogenblik was de zetting van Koninklijke Maatschappij Hogewegvink net beëindigd. Aangezien ze steeds een tombola organiseren wou ik hen ook wel eens steunen onder de vorm van het aankopen van tombolalotjes.

Tot mijn grote verbazing won ik regelmatig eens een naturaprijs.

Ik ben steeds heel actief geweest in het verenigingsleven van Erembodegem en ken dan ook heel veel mensen, waaronder ook een bestuurslid van de Hogewegvink.

Van het één kwam het ander en zo raakte ik in gesprek met de voorzitter waarop ik wat uitleg vroeg over hoe een vinkenvereniging juist werkt.

Hij nodigde mij dan ook uit op een volgende zetting om alles eens van dichtbij te bekijken. De eerste keer was ik gewoon geïnteresseerde toeschouwer, maar de tweede keer mocht ik al eens in de reke zitten om een vogel op te schrijven.

Ik speelde vanaf dan op regelmatige basis met een vogel van de voorzitter.

Niet lang daarna sloot ik mij aan bij Hogewegvink en vanaf 2020 werd ik bestuurslid, om het jaar nadien ondervoorzitter te worden.

Ik kijk dan ook elk jaar uit naar het begin van het vinkenseizoen. Voor mij is het pure ontspanning, een halfuur of uur geconcentreerd luisteren naar de toch wel prachtige zang van deze kleine vogel.

Opgetekend door Van de Perre Kurt uit Aalst op donderdag 19 mei 2022.